

Levende Offers

Micha 6

Rev Dr Jos M. Strengtholt

Arnhem-Nijmegen 2021

Ik houd erg van de detective-romans van John Grisham, vooral wanneer ze gaan over rechtszaken. Of van die wat oudere televisieseries zoals *Law and Order*.

Ik houd van de argumenten, de spanning, de beschuldigingen en de verdediging.

1. De rechtszaak

Micha neemt ons rechtstreeks mee de rechtszaal in. De God van Israël is de aanklager en Hij legt Zijn zaak voor. De aanklacht, de formele beschuldiging, is gericht tegen het volk van Israël. Zij zijn de gedaagden, de overtreiders.

En er zijn ook getuigen: de bergen, de heuvels, de fundamenteën van de aarde. Vreemde getuigen.

De bergen en de heuvels zijn getuigen omdat zij nog ouder zijn dan Gods verbond met Israël. Zij hebben als het ware alle gebeurtenissen in de geschiedenis van Israël en zijn relatie met God aanschouwd.

Zij hebben gezien hoe God met Zijn eigen volk is omgegaan en hoe dat volk zich tegenover God heeft gedragen.

Wij hebben hier in Nederland geen bergen, nauwelijks zelfs heuvels. Als Micha nu in ons land zou leven, zou hij misschien onze rivieren als getuigen hebben opgeroepen.

Micha roept de bergen op om te luisteren naar Gods aanklachten tegen Zijn volk, en vervolgens bouwt God als aanklager Zijn zaak langzaam op.

Hij vraagt eerst:

Mijn volk, wat heb Ik u aangedaan?
Waarmee heb Ik u vermoeid?
Getuig tegen Mij.

Stel u voor dat God u zou vragen: "Vertel Mij alstublieft: waarmee heb Ik u onrecht gedaan? Hoe heb Ik u vermoeid?"

Misschien waren sommige arme en lijdende boeren van Israël, die hun land verloren hadden, van God moe geworden. Zij hadden altijd gehoorzaamd, maar wat had het hun opgeleverd? Zij waren verarmd door de slechte daden van de rijken.

Wanneer mensen zich ellendig voelen, geven velen God de schuld. "Waarom zouden wij Hem aanbidden? Waarom heeft Hij mij niet geholpen? Heeft Hij ooit iets goeds voor mij gedaan?"

Ook de rijke mensen in Micha's tijd konden weinig met een God Die wetten gaf die hen verboden rijkdom te vergaren ten koste van anderen. Ook zij waren moe van God en Diens wetten.

"Wij hebben Hem met Zijn regels niet nodig. Wij kunnen onszelf prima redden, dank u wel."

Zij namen ook andere goden aan die hen toestonden te doen wat zij wilden. Een handige truc die vandaag de dag ook nog wordt gebruikt. Als u God niet prettig vindt of niet houdt van wat Hij van u verlangt, dan verandert u eenvoudig uw beeld van God zodat het beter past bij wat u zelf wilt en wat de samenleving normaal vindt.

Nadat God Israël gevraagd heeft hoe Hij hen vermoeid heeft, herinnert Micha hen in vers 4 en 5 aan hun geschiedenis.

God zegt als het ware: "Ik heb Mijzelf vermoeid door u uit Egypte te bevrijden."

Micha speelt hier met woorden, iets wat in onze Bijbelvertaling niet zichtbaar is.

God redde Israël uit de slavernij in Egypte. Hij gaf hun leiders om hen naar het beloofde land te brengen. En toen anderen Israël wilden vervloeken, maakte God dat tot een zegen voor hen.

God is altijd goed geweest voor Zijn volk. Wij hebben niets om Hem van te beschuldigen. Niets om over te klagen. Hij heeft ons gezegend.

Dat doet mij denken aan woorden van bisschop Polycarpus.

In het jaar 155 na Christus werd Polycarpus voor de Romeinse gouverneur van Smyrna gebracht. Omdat hij bisschop was, werd hij ter dood veroordeeld.

De gouverneur kreeg medelijden met de 86-jarige man en probeerde hem ertoe te bewegen zijn leven te redden.

"Man, verloochen Christus, anders word je op de brandstapel verbrand!"

De trouwe bisschop Polycarpus antwoordde:

"Zesentachtig jaar heb ik Hem gediend en Hij heeft mij nooit enig kwaad gedaan. Hoe zou ik dan nu mijn Koning en Verlosser kunnen lasteren?"

Maar Israël reageerde niet zo fraai op al Gods goedheid.

In vers 9-16 wordt Israël, nog steeds in de rechtszaal, herinnerd aan al zijn slechte daden.

Zij toonden geen spoor van dankbaarheid of trouw aan de God Die hen altijd gezegend had. Zij liepen achter andere goden aan en leefden een wetteloos leven.

2. Waarom wat God voor hen deed zo belangrijk is

De apostel Paulus schrijft in zijn brief aan de Romeinen:

Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk zowel Zijn eeuwige kracht als Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn. Omdat zij, hoewel zij God kennen, Hem niet als God verheerlijkt of gedankt hebben. (Romeinen 1.20-21)

Dit is de neiging van alle mensen. Wij worden op zoveel manieren door God gezegend, maar vergeten Hem te danken en te aanbidden, en doen vervolgens wat wij zelf willen.

Daarom lezen wij ook in het Nieuwe Testament over Gods rechtszaak tegen de hele mensheid. Hij heeft ons niets kwaads gedaan, maar wij zijn schuldig door ons gebrek aan ware aanbidding en gehoorzaamheid.

Zijn oordeel is volkomen terecht.

God doet nooit iets dat niet in overeenstemming is met Zijn Woord. Hij houdt Zich aan Zijn verbond.

Het is ontzagwekkend dat God ondanks alles met ons omgaat en dat wij met Hem mogen omgaan. Dat is werkelijk een wonder.

Volgelingen van Jezus Christus delen in het vernieuwde verbond. God blijft Zich met ons verbinden ondanks onze vele overtredingen en ondanks ons gebrek aan aanbidding en dankbaarheid.

Israël kende Gods geduld, en wij kennen Gods geduld ook.

Dat God geduld heeft is maar goed ook. Als God ons onmiddellijk zou straffen voor al onze zonden, zou niemand van ons vandaag nog leven.

Maar dankzij Jezus Christus is Hij voortdurend vergevend en liefdevol.

Zoals Exodus 34:6 zegt:

HEERE, HEERE, God,
barmhartig en genadig,
geduldig,
rijk aan goedertierenheid en trouw.

Maar Gods geduld en goedheid mogen niet op de proef gesteld worden. Paulus schrijft dat Gods goedertierenheid ons tot bekering wil leiden.

Het besef dat God genadig is en onze zonden vergeeft, mag ons niet brengen tot slordigheid, maar tot een leven voor Hem.

In Micha's rechtszaak beseften de beschuldigten dat zij iets moesten doen.

Dus vroegen zij: "Wat moeten wij doen?"

Misschien voelden zij zich schuldig. Misschien waren zij bang voor straf. Misschien stonden de Assyrische legers al in het land en raakten de rijke leiders van Israël in paniek. "Wat moeten wij doen?"

Dat vroegen ook de bewoner van Jeruzalem toen ze hadden meegewerkt aan de kruisiging van Jezus. Toen Petrus op de Pinksterdag voor duizenden mensen preekte, vroegen ze: "Wat moeten we doen!"

Ik denk dat er iets van paniek in de vraag zat. "Wij hebben Gods verbond overtreden. We hebben Zijn Zoon gedood. Wat moeten we doen!"

Dat is een goede vraag voor ons allemaal.

Hoe herstellen wij onze relatie met God? Hoe beginnen we opnieuw?

3. Wat zou de oplossing geweest zijn?

Welke voorstellen deden die bange mensen in Micha's dagen?

Hoe dachten die hun relatie met God te kunnen herstellen?

Waarmee zal ik de HEERE tegemoetgaan
en mij buigen voor de hoge God?

Zal ik Hem tegemoetgaan met brandoffers,
met eenjarige kalveren?

Zou de HEERE behagen scheppen in duizenden rammen,
in tienduizenden oliebekken?

"Is dit wat God wil?" vroegen zij zich af.

"Grote offers in de tempel? Heel veel bidden? God betalen met offers?"

Als christenen staan wij in Gods rechtbank, belijden wij onze zonden en tekortkomingen, maar wij mogen dat met vertrouwen doen omdat wij weten dat onze Rechter ook onze Verlosser is.

Wij zijn verbonden aan God door een verbond.

Elke week heffen wij de beker van het heil op.

Jezus zei:

Drink allen daaruit;
want dit is Mijn bloed,
het bloed van het nieuwe verbond,

dat voor velen vergoten wordt
tot vergeving van zonden.

In onze rechtszaak is het Christus Die de prijs voor onze zonden betaalt.

Zijn offer is effectief waar tienduizend rammen of bokken onze relatie met God nooit hadden kunnen herstellen.

Zelfs de mensen in Micha's tijd beseften dat enorme offers misschien toch niet voldoende waren.

Dus vroegen zij: "Moeten wij nog meer doen?"

Zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding,
de vrucht van mijn lichaam voor de zonde van mijn ziel?

Misschien, als al mijn bezit mij niet kan redden, moet ik dan mijn kind aan God geven?

Deze mensen waren zo beïnvloed door de Baäls en de Astartes dat zij werkelijk geloofden dat God tevreden gesteld kon worden door kinderooffers.

Hoe kunnen wij God behagen?

Door meer offers?
Meer geven?
Nauwgezet tienden geven?

Altijd in de kerk zijn?
Uw gebeden opzeggen?
Uw Bijbel lezen?
Niet vloeken?

Dan vertelt Micha hun wat God werkelijk wil.

Dit zijn prachtige woorden die veel christenen graag in een lijstje aan de muur hangen:

Hij heeft u bekendgemaakt,
o mens,
wat goed is.

En wat vraagt de HEERE van u
dan recht te doen,
goedertierenheid lief te hebben
en ootmoedig te wandelen met uw God?

Ik heb deze tekst vaak horen gebruiken alsof God niets ingewikkelds van ons vraagt, maar alleen dat wij rechtvaardig, barmhartig en nederig leven.

Alsof God slechts wil dat u een goed mens bent.

Ja natuurlijk wil Hij dat.

Maar dat is volgens mij een volledig verkeerd begrijpen van Micha's woorden.

Wat Micha zegt is:

"God wil uw bezittingen niet als offer. Hij wil uw kinderen niet als offer. Hij wil veel meer. Hij wil u. Hij wil uw gehoorzaamheid. Hij wil uw hele leven."

Micha bedoelt niet dat offers onbelangrijk zijn. Hij zegt dat offers hun waarde verliezen wanneer degene die offert zichzelf niet eerst gehoorzaam aan God heeft aangeboden.

Conclusie

Wanneer wij tot God komen, gaat het niet alleen om wat wij in onze hand meebrengen, maar ook om ons hart en onze volledige levenswandel van gehoorzaamheid aan Hem.

Dat betekent niet dat wij God niet mogen aanbidden wanneer ons hart niet overloopt van goedheid of wanneer wij verre van volmaakt zijn.

Ons leven is nooit zo volmaakt.

Wij gaan op en neer in onze gevoelens, toewijding en gehoorzaamheid.
Wanneer wij ons onvolmaakt voelen, moeten wij toch blijven aanbidden.

Aanbidding helpt ons hart opnieuw op God te richten.

Zelfs wanneer wij ons leeg en neergeslagen voelen, is het goed om de uiterlijke vormen van de aanbidding voort te zetten.

Dat helpt ons opnieuw af te stemmen op God en Zijn wil.

Maar denken dat wij God kunnen behagen of Zijn waardering kunnen kopen door uitsluitend uiterlijke godsdienstige handelingen, is volledig verkeerd.

Dus samenvattend: de enige oplossing voor het ongehoorzame volk van God in Micha's dagen was terug te keren tot God en zorgvuldig naar Zijn Woord te leven.

Wij mogen het vers over gerechtigheid, barmhartigheid en nederigheid niet losmaken uit de context van Micha en van Israëls wet.

Wij kunnen die woorden niet gebruiken om te suggereren dat iedereen die volgens onze moderne maatstaven vriendelijk en rechtvaardig leeft, automatisch goed staat met God.

De apostel Paulus vat de zaak samen wanneer hij schrijft dat God verlangt dat u en ik een levend offer zijn voor Jezus Christus. Hij wil uw hart en uw gehoorzame leven.

Zoals Augustinus van Hippo eens zei in een preek:

U vraagt wat u moet offeren? Offer uzelf.
Want wat anders verlangt de Heere van u dan uzelf?

+In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.